

[Første Næstformand.]

6) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 149 af 13. Marts 1943, jfr. Lov Nr. 320 af 7. Juli 1945 og Lov Nr. 403 af 28. August 1945, om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet.

7) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v.

8) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Erhvervelse af Rettigheder over fast Ejendom.

Mødet hævet Kl. 17⁴⁷.

137. Møde.

Onsdag den 22. Maj Kl. 10.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed.

Sammen med denne Sag foretoges den følgende Sag, som var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 260 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Lov om Rettens Pleje vedrørende Behandling af Sager angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg vil gerne takke Udvalget for dets Arbejde og udtrykke min Tilfredshed med, at man er naaet til et Resultat, der delvis har kunnet vinde Tilslutning hos alle Partier, undtagen Kommunisterne. Det gælder saaledes Be-

stemmelserne om Prøveløsladelse og Affattelsen af § 16, medens i øvrigt alle Partier med Undtagelse af Socialdemokratiet og Kommunisterne har kunnet samles om Resten. Jeg takker ogsaa for den enstemmige Tilslutning til Lovforslaget om Ændringer i Retsplejeloven.

Det er en Selvfølge, at jeg paa forskellige Omraader vilde have foretrukket Gennemførelsen af det af mig fremsatte Lovforslag angaaende Tillægget til Borgerlig Straffelov i uændret Skikkelse; jeg havde saaledes meget gerne set, at man havde kunnet enes om Nedsættelse af Minimumsstraffen til 1 Aar, bortset fra § 10, med Hensyn til hvilken Paragraf jeg allerede ved første Behandling gav Udtryk for, at jeg godt kunde tænke mig, man satte Minimumsgrænsen op til 2 Aar. Imidlertid har jeg naturligvis maattet vise en vis Resignation. Naar jeg havde ønsket Straffen nedsat til 1 Aar, behøver jeg ikke at gentage min Grund dertil; den har været, hvad jeg stadig mener, at nogle af de Straffe, der gives for de mindre Forseelser, er for rigoristiske. Jeg har altsaa maattet resignere. Samtidig glæder jeg mig over, at Behandlingen i Folketingets Udvalg paa andre Punkter har medført Ændringer, som jeg anser for Forbedringer af mit Forslag. Jeg kan derfor sammenfatte det, jeg i Almindelighed har at sige om Lovforslaget, som det foreligger, i dette, at det ogsaa i denne Form efter min Mening paa mange Omraader vil betyde en væsentlig Forbedring, selv om Domstolens Strafudmaaling efter Nedsættelse af Minimumsstraffen til 2 Aar stort set vil komme til at harmonere med den hidtidige Praksis, saaledes som Udvalgets Flertal udtaler det i Betænkningen.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, som det foreligger, men vil blot fremhæve, at jeg vil mene, at den Affattelse, som § 3 har faaet, en Affattelse, hvorved Straffen i Forhold til mit Forslag ganske vist er sat op fra 1/2 til 1 Aar, vil faa stor Betydning, fordi der her gives Domstolene bestemte Direktiver om, i hvilke Tilfælde Nedsættelsen af Straffen til 1 Aar kan finde Sted. Jeg lægger ogsaa her megen Vægt paa den Tilføjeelse, der er gjort til mit Forslags § 3, 2det Stykke, hvori det udtrykkeligt er fastsat, at som formildende Omstændigheder skal det betragtes, at der i øvrigt i de Forhold, hvorunder den paagældende er opvokset, foreligger undskyldende Momenter. Jeg er enig med de forskellige Ordførere, der har udtalt, at dette maa faa Betydning i Sønderjylland. Jeg vil uden at gaa i Enkeltheder ogsaa